

opusdei.org

Sakramentalna ispovijed

Razmatraj kako Božja pravednost obiluje milosrđem. Ljudski sud kažnjava počinioaca koji priznaje, Božji mu sud mu oprašta. Blagoslovljen bio sakramenat pomirenja.

7.04.2011.

Ispljuni je!

Iskrenost je neophodno potrebna da bi se napredovalo u sjedinjenju s Bogom. Ako u tebi, sine moj, živi kakva “grdoba”, ispljuni je! Odmah

reci, kako te uvijek savjetujem, ono što ne bi želio da se zna. Nakon što se “grdoba” u Ispovijedi ispljune, kako se dobro osjeća!

Kovačnica, 193

Čudo Ljubavi Božje

Ponavljam: Ne gubi odvažnost, jer Krist, koji nam je na

Križu oprostio, i dalje nam pruža svoje opraštanje u Sakramentu

Pokore i uvijek imamo zagovornika kod Oca: Isusa Krista, pravednika. On je žrtva pomirnica za naše grijeh;

ne samo za naše nego za grijeh svega svijeta (1 Iv 2,1-2.),

kako bismo izvojevali Pobjedu.

Naprijed, pa ma šta se dogodilo.
Uhvati čvrsto Božju

ruku i sjeti se da Bog bitke ne gubi.
Ako se jednom od Njega

udaljiš, onda se ponizno vrati, a to
znači: počinjati,

uvijek iznova počinjati, svakog dana
a i više puta na dan

vratiti se kao izgubljeni sin i podići
raskajano srce u Ispovijedi

koja je pravo čudo Ljubavi Božje.

Ovim divnim Sakramentom
Gospodin čisti tvoju dušu

i ispunja te radošću i snagom da ne
sustaneš u Borbi i da

se uvijek iznova vratiš Bogu, pa
makar ti se sve činilo

zamračeno. Osim toga, Majka Božja,
koja je i naša majka,

čuva te svojom majčinskom skrblju i
učvršćuje tvoje korake.

Bog ide ususret i oprašta nam.

Radost je kršćansko

dobro. Jedino kad se Bog vrijeđa,

ona nestaje: jer grijeh je posljedica egoizma, a egoizam je

uzrok žalosti. No čak i onda radost ostaje još u jednom kutu

duše, jer jedno je sigurno: Bog i njegova Majka ljude nikad

ne zaboravljaju. Kad se obratimo, kad se naše srce raskaje,

kad se mi očistimo u svetom sakramentu pokore, onda nam

Bog ide ususret i oprašta nam; i žalosti više nema: i dolikuje

veseliti se i radovati, jer tvoj brat bijaše mrtav i opet oživje,

bijaše izgubljen i nađe se (Lk 15,32).

Susret s Kristom, 178

Razgovor s Bogom

Sakramentalna ispovijed nije ljudski dijalog, već razgovor s Bogom; ona je sud pred Božjom

nepogrešivom pravednošću, te prije svega pred samilošću

onog dragog suca kojemu nije do smrti bezbožnikove, nego

da se odvrati od zloga puta svojega i da živi (Ez 33,11).

Susret s Kristom, 78

Neka je blagoslovljen Bog, govorio si odmah nakon sakramentalne Ispovijedi. I mislio si: kao da sam se ponovno rodio.

Potom si ozbiljno nastavio: *Domine, quid me vis facere?*“ – Gospodine, što želiš da uradim?

I sam si sebi odgovorio: uz tvoju milost, iznad svega i svih, izvršit ću tvoju

Presvetu Volju - *Serviam* – bezuvjetno ću ti služiti!

Kovačnica, 238

Božje oprostjenje

Pišeš mi da si dospio, konačno, do ispovjedaonice i da si

osjetio poniženje što si morao otvoriti kloaku – baš tako

si rekao! – svoga života pred jednim “čovjekom”.

Kada ćeš iskorijeniti to lažno poštovanje koje

imaš prema samom sebi? Tada ćeš ići
na ispovijed

zadovoljan što se možeš pokazati
kakav jesi, pred

tim “čovjekom” posvećenim – drugim
Kristom,

samim Kristom! – koji ti daje
odrješenje, Božje

oproštenje.

Brazda, 45

.....

pdf | document generated
automatically from [https://opusdei.org/
hr-hr/article/sakramentalna-ispovijed/](https://opusdei.org/hr-hr/article/sakramentalna-ispovijed/)
(30.03.2025.)